

ODVJETNIK
mr.sc. SONJA BULIĆ

Dalmatinova 4
52100 Pula, Croatia
sonja.bulic@lawyer.hr
tel./fax. 052 751 066
mob. 098 9034 968

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

Posl.br. 2 St-105/2023

RAZLUČNI VJEROVNIK KAO PREDLAGATELJ:

KTITOR d.o.o., Zagreb, Gupčeva ulica 27, OIB: 42156534685, zastupan po direktoru Željko Keleč, Republika Slovenija, Ljubljana, Kvedrova 26, OIB: 79110542559, a on po punomoćniku Ivanu Matiću, odvjetniku iz Zagreba, Slavenskog 1, OIB: 04102867974

DUŽNIK:

HOTELI VODICE d.d., Vodice, Grgura Ninskog 1, OIB: 94858559872, zastupan po predsjedniku uprave Vladanu Zubaku, Sarajevska 32, OIB: 94069042768, a ova po punomoćnici mr.sc. Sonji Bulić, odvjetnici iz Pule, Dalmatinova 4, OIB: 23943997741

RADI:

otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom

PODNEŠAK DUŽNIKA

kojim se očituje na:

- podnesak predlagatelja od 03. travnja 2023.g. (daje: „podnesak“)

Dužnik se ovim putem očituje na navode Razlučnog vjerovnika iz podneska od dana 03. travnja 2023.g. („podnesak“) kako je niže elaborirano.

1. U odnosu na navode pod točkom III. podneska, te u odnosu na dio navoda pod točkom VIII. podneska kojim se traži određivanje mjera osiguranja

Odredbom članka 118. stavak 1. SZ-a propisano je da se mjere osiguranja donose zato da bi se spriječilo da do donošenja odluke o prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka nastupe takve promjene imovinskog položaja dužnika koje bi za vjerovnike mogle biti nepovoljne.

A priori se ističe kako Dužnik uredno ispunjava sve svoje obveze unutar dospijeca i da je likvidan (pa time ne postoji niti stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje).

Pored toga, kapital Dužnika je pozitivan i Dužnik je poslovnu godinu 2021. završio s ostvarenom dobiti, kao što će i iz službenih financijskih izvješća za poslovnu godinu 2022.g. biti vidljivo da je kapital Dužnika ponovno pozitivan i da tu poslovnu godinu završava s ostvarenom dobiti.

Kako je Dužnik već istaknuo, u ovom trenutku se dovršava izrada finalnih financijskih izvještaja za godinu 2022., koji se po slovu zakona moraju objaviti do dana 30. travnja 2023.g., te će Dužnik iste službene izvještaje dostaviti i na uvid Naslovnom sudu kako bi se na neprijeporan način mogla utvrditi navedena činjenica.

Osim što ta činjenica neprijeporno ukazuje na nepostojanje obaju stečajnih razloga (nesposobnosti za plaćanje i prezaduženost), također je za ukazati na to da ne postoji ni bilo koja indicija da bi uopće mogla nastupiti bilo kakva promjena imovinskog položaja dužnika koja bi za vjerovnike mogla biti nepovoljna.

Stoga je ovaj prijedlog Razlučnog vjerovnika (pored toga što isti nije ovlašten predlagatelj) u potpunosti neosnovan i promašen.

Štoviše, pod točkom VIII. svojeg podneska Razlučni vjerovnik sam demantira svoje navode o potrebi određivanja mjera osiguranja (zapravo jasno ukazuje na kontradiktornost vlastitih navoda i prijedloga).

Naime, Razlučni vjerovnik ističe kako je većinski dioničar Dužnika već osigurao priljev sredstava Dužniku u iznosu od 21.437.000,00 HRK, kao i što je Dužniku stavio na raspolaganje dvije okvirne linije zajma i to jednu u iznosu od 2.000.000,00 CHF i drugu u iznosu od 7.000.000,00 EUR.

Neovisno o tome da li bi se navedeni iznosi imali smatrati zajmom kojim se nadomješta kapital Dužnika (*a ne bi se imali smatrati zajmom koji nadomješta kapital jer je kapital Dužnika pozitivan i isti posluje s dobiti...*) ili klasičnim financiranjem Dužnika, ta činjenica na koju ukazuje i Razlučni vjerovnik jednostavno i nesporno ukazuje na to **ne samo da se neće ostvariti nepovoljne promjene imovinskog položaja Dužnika, već da je Dužniku na raspolaganju količina financiranja dostatna da na daljnji način optimizira svoje poslovanje i poboljša poslovne rezultate.**

Da bi se naglasio apsurd navoda i shvaćanja Različnog vjerovnika iskazan pod točkama III. i VIII. njegovog podneska, potrebno je naglasiti da je jako malo poslovnih subjekata (trgovačkih društava) koji su osigurali otvorene linije financiranja u iznosu od više od 10.000.000,00 EUR kao što je to Dužnik (a da i bez toga posluju sa pozitivnim kapitalom i dobiti...) – a Razlučni vjerovnik unatoč tomu smatra da bi nad Dužnikom trebao biti otvoren stečajni postupak.

Dakle, gospodarski položaj Dužnika je povoljniji i bolji od položaja velike većine poslovnih subjekata u Republici Hrvatskoj, uključivo i iznad položaja samog Razlučnog vjerovnika.

Radi daljnjeg pojašnjenja apsurdnih shvaćanja i navoda Razlučnog vjerovnika, u privitku ovog podneska se dostavljaju financijska izvješća Razlučnog vjerovnika za poslovnu godinu 2021. iz kojih je vidljivo da isti posluje s gubitkom i da mu je kapital negativan.

Ukoliko Razlučni vjerovnik smatra da nema mjesta da se nad njime otvori i provede stečajni postupak, tada je apsolutni i potpuni apsurd da zahtijeva otvaranje i provođenje stečajnog postupka nad pravnom osobom koja posluje s dobiti i čiji kapital je pozitivan!!!

Dokaz: 1. pregled objavljenih financijskih izvještaja Razlučnog vjerovnika za poslovnu godinu 2021.

Slijedom naprijed navedenog, prijedlog Razlučnog vjerovnika radi određivanja mjera osiguranja ukazuje se potpuno promašenim i neosnovanim.

2. U odnosu na navode pod točkom VIII podneska

Razlučni pod točkom VIII svojeg podneska (koja bi zapravo trebala biti numerirana kao točka VII), među inim navodi, **cit:**

„Uvidom u zemljišnoknjižne uloške nekretnina na kojima Predlagatelj kao ovrhovoditelj provodi ovrhu jasno vidi kako Dužnik ima i brojne druge vjerovnike koji imaju upisana založna prava radi osiguranja svojih tražbina na predmetnim nekretninama.

Vrijednost ostalih tražbina koje su osigurane predmetnim založnim pravima (ne računajući tražbinu Predlagatelja u ukupnom iznosu od 67.248.104,67 kn) iznosi najmanje 24.967.548,86 kn u eurskoj protuvrijednosti i 3.139.189,90 EUR, a još kad se tome pridodaju i zatezne kamate te troškovi naplate tih potraživanja iznos se znatno povisuje.

Povrh toga, dio svojih nekretnina Dužnik je dao u fiducijarno vlasništvo (prijenos vlasništva radi osiguranja) društvu RUDAN d.o.o., Žminj koje je ujedno i većinski vlasnik Dužnika radi osiguranja tražbine u iznosu od 21.347.000,00 kn u eurskoj protuvrijednosti uvećano za kamate i troškove, a što predstavlja i potencijalno oštećenje vjerovnika jer se dao zajam koji nadomješta kapital, a što se ne može utvrditi dok se ne otvori stečaj.

Za očekivati je da će te tražbine vjerovnici, s obzirom na njihovu visinu, naplaćivati iz vrijednosti tih nekretnina, pa je nedvojbeno da iznos koji se dobije unovčenjem tih nekretnina ne bi bio dovoljan za namiriti sve tražbine vjerovnika Dužnika.“

2.1 Razlučni vjerovnik, imajući u vidu sadržaj zemljišnoknjižnih izvadaka koje je dostavio uz podnesak, ovdje se očito referira na založna prava uknjižena u korist društava NLB Interfinanz A.G. i Jadranska banka d.d.

Kada je riječ o založnim pravima društva NLB Interfinanz A.G. posebno se naglašava da je to društvo u postupku predstečajne nagodbe nad Dužnikom **dalo izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje i sudjelovalo u predstečajnoj nagodbi kao vjerovnik predstečajne nagodbe.**

Sukladno tome, društvo NLB Interfinanz A.G. je sva svoja potraživanja prema Dužniku ustupilo i prenijelo na samog Dužnika radi povećanja temeljnog kapitala Dužnika (debt to equity swap) i preuzelo dionice Dužnika.

- Dokaz:**
2. pregled predstečajne nagodbe
 3. pregled skupštinske odluke o povećanju temeljnog kapitala Dužnika
 4. pregled ugovora o unosu potraživanja
 5. pregled revizorskog izvješća povećanja temeljnog kapitala Dužnika

Time su sva potraživanja društva NLB Interfinanz A.G. prestala egzistirati (uslijed sjedinjenja), pa zbog načela akcesornosti založnog prava i sama još uvijek uknjižena založna prava ne proizvode pravni učinak na način da bi se kod eventualne prodaje nekretnina u ovršnom postupku navedeno društvo NLBI Interfinanz A.G. imalo pravo namirivati prije Razlučnog vjerovnika.

Razlučni vjerovnik s očitom namjerom propušta ukazati Naslovnom sudu na odlučnu činjenicu (time ujedno pokušava Naslovni sud dovesti u zabludu u pogledu odlučnih činjenica), i to upravo na odlučnu činjenicu da je Razlučni vjerovnik pred Naslovnim sudom ustao tužbom koja se vodi pod poslovnim brojem P-321/2020, kojom upravo iz navedenih razloga zahtijeva od Suda da odredi brisanje založnih prava uknjiženih u korist društva NLB Interfinanz AG.

- Dokaz:**
6. pregled preslike tužbe podnesene pred Naslovnim sudom u predmetu posl.br. P-321/2020, po potrebi pribava i pregled tog spisa

2.2. Ono što je krajnje indikativno jest činjenica da kad je riječ o položaju drugih dionika predstečajne nagodbe, Razlučni vjerovnik jasno i pravilno percipira pravni učinak i posljedice radnji drugih dionika predstečajne nagodbe, no istovremeno uporno i krajnje neosnovano pokušava na potpuno pogrešan način prikazati svoj pravni položaj.

Dakle, Razlučni vjerovnik sasvim jasno ističe kako su tražbine NLB Interfinanz AG prestale egzistirati zbog unosa istih u temeljni kapital Dužnika sukladno odredbama ZFPPN i Zakona o trgovačkim društvima, no uporno derogira pravne posljedice izostanka izjave o odricanju prava na odvojeno namirenje svojeg pravnog prednika Jadranske banke d.d.

To u konkretnom dovodi do zaključka da je Razlučni vjerovnik ipak u mogućnosti percipirati sve učinke i posljedice zaključene predstečajne nagodbe, ali s očitom namjerom pokušava na pogrešan način prikazati vlastiti pravni položaj – što naravno predstavlja eklatantan primjer zlouporabe procesnih ovlaštenja u smislu odredbe članka 3. stavka 3. Zakona o parničnom postupku.

2.3. U odnosu na založno pravo koje je još uvijek upisano u korist društva Jadranska banka d.d., iz samih Ugovora o ustupu zaključenih između Jadranske banke d.d. i SPV za sanaciju d.o.o., te SPV za sanaciju d.o.o. i Razlučnog vjerovnika, na neprijeporan način se može utvrditi da su obuhvaćene sve tražbine koje je Jadranska banka d.d. imala prema Dužniku, uključivo i tražbina koja je namirena a radi osiguranja koje je i nadalje ostalo upisano založno pravo u zemljišnim knjigama.

Naravno, obzirom da je i ta tražbina prestala egzistirati uslijed namirenja, zbog načela akcesornosti založnog prava – i ovo još uvijek uknjiženo založno pravo ne proizvodi pravni učinak na način da bi se kod eventualne prodaje nekretnina u ovršnom postupku navedeno društvo Jadranska banka d.d. imalo pravo namirivati prije Razlučnog vjerovnika.

Razlučnom vjerovniku su sve naprijed navedene činjenice itekako dobro poznate, ali ih s očitom namjerom na pogrešan način pokušava prezentirati Naslovnom sudu.

- Dokaz:**
7. pregled preslike Ugovora zaključenog između Jadranska banka d.d. i SPV za sanaciju d.o.o.
 8. pregled preslike Dodatka Ugovora zaključenog između Hrvatska poštanska banka d.d. i SPV za sanaciju d.o.o.
 9. pregled preslike Ugovora zaključenog između SPV za sanaciju d.o.o. i Ktitor d.o.o.
 10. pregled preslike Dodatka Ugovora zaključenog između SPV za sanaciju d.o.o. i Ktitor d.o.o.

2.4. U odnosu na dio navoda koji se odnose na fiducijarni prijenos prava vlasništva dijela nekretnina na društvo Rudan d.o.o., već je iz samih zemljišnoknjižnih izvadaka potpuno jasno da založno pravo koje je uknjiženo u korist Razlučnog vjerovnika ima prvenstveni red upisa ispred navedenog fiducijarnog prava vlasništva upisanog u korist Rudan d.o.o., pa opet nema govora da bi se kod eventualne prodaje nekretnina u ovršnom postupku navedeno društvo Rudan d.o.o. imalo pravo namirivati prije Razlučnog vjerovnika.

Također, potpuno su pogrešni navodi da bi se kreditiranje Dužnika od strane društva Rudan d.o.o. imalo smatrati zajmom koji nadomješta kapital u smislu odredbe članka 408. Zakona o trgovačkim društvima.

Sve istaknuto pod ovom točkom 2. podneska Dužnika jasno ukazuje na to da su potpuno promašeni navodi i zaključci Razlučnog vjerovnika, cit: „Već letimičnim pregledom obveza dužnika može se primijetiti kako dužnik ima obveze koja znatno premašuju vrijednost imovine dužnika i to u iznosu od najmanje 25.211.544,20 EUR i 2.000.000,00 CHF“

3. U odnosu na potpuno promašeno shvaćanje pravnog položaja Razlučnog vjerovnika iskazan pod točkama V. i VI. podneska

Razlučni vjerovnik u okviru ovog postupka ponovno iskazuje krajnje nerazumijevanje i potpuno pogrešno shvaćanje odredaba Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi i učinaka zaključene predstečajne nagodbe, upravo kako je to i iskazivao u okviru ovršnog postupka koji se pred Općinskim sudom u Šibeniku vodio pod brojem Ovr-428/2021.

Kako bi otklonio potrebu ponavljanja svojih navoda iznesenih u ranijih podnescima, Dužnik će ovdje obratiti pozornost na zaključke Općinskog suda u Šibeniku iz rješenja pod posl.br. Ovr-428/2021 od 16. prosinca 2022.g., kako slijedi:

„8. Za napomenuti je da se u konkretnom slučaju na ovršenika, njegove vjerovnike i različne vjerovnike primjenjuju odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/2012, 144/2012, 81/2013, dalje: ZFPPN) obzirom na datum donošenja rješenja o otvaranju postupka predstečajne nagodbe.

15. Odredbom čl. 81. st. 4 i 5. ZFPPN propisano je da ovršne isprave koje se odnose na tražbine iz predstečajne nagodbe gube u odnosu na dužnika pravnu snagu ali da ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetu na kojem postoji različno pravo.

16. Ovaj sud je stava da obzirom da predmetna tražbina nije uvrštena u popis utvrđenih tražbina već je uvrštena u popis različitih prava u odnosu na Jadransku banku d.d. (prednika sadašnjeg ovrhovoditelja) **koja se odrekla prava namirenja predmetne tražbine iz bilo kojeg druge vrste imovine ovršenika osim na njegovim nekretninama dakle Jadranska banka d.d. tražbinu koja je predmet ove ovrhe nije prijavila kao tražbinu osobnog vjerovnika koja bi bila obuhvaćena postupkom predstečajne nagodbe nego kao različno pravo različitog vjerovnika koji ne sudjeluje u postupku predstečajne nagodbe a koja tražbina se može ostvariti isključivo iz vrijednosti ovršenikove imovine na kojoj postoji založno pravo, odnosno, u konkretnom, na ovršenikovim nekretninama.** Upravo iz navedenog razloga, prema stavu ovog suda, Rješenjem o utvrđivanju tražbina od 23.12.2013. Klasa:UP-I/110/07/13-01/4625, Ur.broj:04-06-13-4625-144, pravni prednik ovrhovoditelja (Jadranska banka d.d.) je i navedena kao različni vjerovnik.

17. **Dakle, obzirom da ovršne isprave različitih vjerovnika ne gube pravnu snagu glede namirenja na predmetima na kojima postoji različno pravo (a to su u konkretnom slučaju nekretnine ovršenika) iste gube pravnu snagu glede namirenja na predmetima na kojima ne postoji različno pravo zaključak je ovog suda da se ovrhovoditelj u ovom postupku ne može namirivati ovrhom na novčanim sredstvima ovršenika nego isključivo na nekretninama ovršenika na kojima postoji zasnovano založno pravo u njegovu korist a to su nekretnine pobrojane u točki 1. obrazloženja ovog rješenja na kojima je također određena ovrha rješenjem o ovrsi broj Ovr-428/21 od dana 5. prosinca 2022.g.**

18. **Potonje iz razloga što ovrhovoditelj ne može istovremeno biti i različni vjerovnik s pravom na odvojeno namirenje (što u konkretnom slučaju i jest) i osobni vjerovnik s pravom na namirenje tražbine iz ostale imovine ovršenika.**“

Dokaz: 11. pregled rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 16.12.2022.g.

Svi pravni stavovi iskazani u citiranom rješenju Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021 od 16.12.2022.g. u cijelosti odražavaju i obvezujuća mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 10.03.2014.g. i 19.03.2014.g. koja se također dostavljaju u prilogu ovog podneska.

Dokaz: 12. pregled mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 10.03.2014.g.

13. pregled mišljenja Ministarstva financija – Porezne uprave od dana 19.03.2014.g.

Dakle, svi pokušaji Razlučnog vjerovnika sa prilično maštovitim tumačenjem sadržaja obrazloženja naprijed citiranog rješenja Općinskog suda u Šibeniku posl.br. Ovr-428/2021, dovede Naslovni sud na zaključak da bi bio osobni a ne isključivo razlučni vjerovnik – jednostavno su potpuno promašeni i neosnovani.

Također, stav Razlučnog vjerovnika da otvoreni postupak predstečajne nagodbe, zaključena predstečajna nagodba i u konačnici provedena predstečajna nagodba nisu od bilo kakvog značaja i da nemaju bilo kakvog utjecaja na dionike iste – predstavlja krajnji nonsens.

Kad bi takvi navodi Razlučnog vjerovnika bili točni, predstečajna nagodba i plan restrukturiranja bi bili potpuno nepotrebni jer ne bi na bilo koji način vezali dionike tog postupka, te bi svi vjerovnici (prema shvaćanju Razlučnog vjerovnika) jednostavno sljedećeg dana nakon zaključenja predstečajne nagodbe mogli nastaviti s postupcima naplate tražbina kao da predstečajne nagodbe uopće nije bilo... a razlučni vjerovnici koji nisu dali izjavu o odricanju prava na odvojeno namirenje jednostavno bi mogli naplatiti svoje tražbine iz cjelokupne imovine restrukturiranog dužnika i time derogirati čitav postupak restrukturiranja utvrđen zaključenom predstečajnom nagodbom.

Naravno da su stavovi Razlučnog vjerovnika jednostavno potpuno pogrešni i promašeni, a to je vjerojatno svima jasno osim samom Razlučnom vjerovniku.

Razlučni vjerovnik (protivno njegovom shvaćanju) zaista ima položaj isključivo razlučnog vjerovnika koji se može namiriti jedino i isključivo iz imovne opterećene razlučnim pravom i kojemu Dužnik nije osobno odgovoran – pa stoga isti nije ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom sukladno odredbi čl.11 st.1. u svezi sa čl.109. st. 3. Stečajnog zakona.

Dužnik predlaže da se pitanje aktivne legitimacije Razlučnog vjerovnika raspravi i o istome odluči kao prethodnom pitanju, prije donošenja odluke hoće li provoditi prethodni postupak radi utvrđivanja postojanja stečajnih razloga na strani Dužnika.

4. U odnosu na navode Razlučnog vjerovnika iz točke VIII. kojima ističe da je društvo Rudan d.o.o. pokrenulo parnične postupke protiv Razlučnog vjerovnika

Razlučni vjerovnik je, kako je naprijed navedeno, pokrenuo parnicu protiv društva NLB Interfinanz AG radi zaštite svojih prava i interesa, ali smatra da ne bi smjelo biti dopušteno bilo kojem drugom subjektu pokrenuti parnice radi zaštite njihovih prava i interesa – pa tako niti društvu Rudan d.o.o. niti samom Dužniku.

Dužnik i društvo Rudan d.o.o. zaista jesu pokrenuli parnice pred Naslovnim sudom pod posl.br. **P-164/2021 i P-165/2021**, protiv Razlučnog vjerovnika i to iz sljedećeg razloga:

Odredba članka 5. (stavci 1., 2., 3. i 4.) Ugovora o ustupu zaključenog između Jadranske banke d.d. i SPV za sanaciju d.o.o. glasi kako slijedi:

„Ovim Ugovorom Banka u cijelosti prenosi, a SPV preuzima pravnu poziciju iz Ugovora o založnom pravu iz članka 3. ovog Ugovora (dakle Ugovora o založnom pravu, op.a.).

Banka prenosi na SPV, a SPV preuzima pravo zaloga na nekretninama iz članka 4. ovog Ugovora.

Banka ovlašćuje SPV da neposredno, temeljem ovog Ugovora, na svim nekretninama opisanim u čl.4. ovog Ugovora, koje su upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Šibeniku, izvrši upis promjene imena založnog vjerovnika, na način da založni vjerovnik umjesto Banke postaje SPV.

Ugovorne strane suglasno izjavljuju da SPV, prilikom promjene imena založnog vjerovnika u zemljišnim knjigama nadležnog općinskog suda sa Banke na SPV, zadržava jednaki prvenstveni red predmetnog založnog prava koji je isti imala do tog trenutka.“

Odredbe članka 2. stavka 3., članka 2. stavka 4. i članka 2. stavka 5. Ugovora Br. 02-112019 o ustupu potraživanja uz naknadu i prijenos instrumenata osiguranja po ustupljenim tražbinama, zaključenog dana 19. studenog 2019.g. između ustupitelja SPV ZA SANACIJU d.o.o. Zagreb, OIB: 37066802433 i stjecatelja KTITOR d.o.o. Zagreb, OIB: 42156534685, ovjerenog po javnom bilježniku Katici Valić iz Zagreba dana 19. studenog 2019.g. pod brojem OV-8244/2019, glase:

*„Ugovorne strane suglasno utvrđuju da ovim Ugovorom Ustupitelj **prenosi, a Stjecatelj preuzima pravnu poziciju Ustupitelja iz Ugovora o založnom pravu navedenog** u čl.2 ovog Ugovora.*

Ustupitelj prenosi, a Stjecatelj preuzima pravo zaloga na svim nekretninama iz čl.2. ovog Ugovora.

Ugovorne strane suglasno izjavljuju da Stjecatelj, prilikom promjene imena založnog vjerovnika u zemljišnim knjigama nadležnog općinskog suda, zadržava jednaki prvenstveni red predmetnog založnog prava.“

Unatoč formalnoj „proklamaciji“ da bi se radilo o ugovoru o cesiji, stranke su očito definirale/ugovorile prijenos uvodno opisanog Ugovora o založnom pravu u smislu čl.127. Zakona o obveznim odnosima i to bez suglasnosti druge ugovorne strane (ovdje Dužnika), što prijenos predmetnog Ugovora o založnom pravu čini nevaljanim.

Dokaz:

13. Tužba u predmetu Trgovačkog suda u Zadru posl.br. P-164/2021 i rješenje od 17.3.2023 (poziv za ročište)

14. Tužba u predmetu Trgovačkog suda u Zadru posl.br. P-165/2021 i rješenje od 17.3.2023 (poziv za ročište)

Obzirom da je predmetni Ugovor o založnom pravu osnov po kojem je predmetno založno pravo uopće uknjiženo u korist Jadranske banke d.d., a sada u korist Razlučnog vjerovnika, to se **predlaže Naslovnom sudu kao prethodno pitanje ujedno preispitati i donijeti odluku o valjanosti citiranih odredbi predmetnih Ugovora.**

Zaključno, ponovno se predlaže a priori prijedlog Razlučnog vjerovnika odbaciti kao nedopušten a podredno odbiti kao neosnovan uz obvezivanje Razlučnog vjerovnika na naknadu cjelokupnog prouzročeneog troška.

U Vodicama, 14. travnja 2023.

Dužnik po punomoćniku:

Trošak:

- sastav podneska – 19.908,42 € + PDV 25 % - 4.977,11 € - ukupno 24.885,53 €
- sudska pristojba – 663,61 €